

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențe

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicați nu se însoțiază.

INSERȚIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pe-tru întâia oară 30 fil.,
pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.
Pentru inserate mai mari după învoială.

Munca de-acasă

O rândueală de-a guvernului ungar, adresată autorităților, le impune datorită sa controlze pretutindenea munca populației, în scop ca nici o palmă de pământ pe întinsul țării să nu rămână nelucrată și nesămănată.

Autoritățile sânt îndreptățite, conform rânduelii ministeriale, să aplice măsurile cele mai aspre acolo, unde vor observa, că cei rămași acasă nu sânt destul de îngrijitori, sau că își lasă treble balta în ale economiei și grădinarului.

Vremea rășboinică, de care am avut și mai avem parte, a dovedit fără doar și poate, că numai așa se va vedea scumpetea uriașă, ce ne-a băntuit rău în anul 1917, dacă vom reuși să avem o producțiune cât mai bogată.

Lipsa productelor grădinaritului a fost mult simțită în earnă. Prețurile pentru legume și fructe s'au ridicat atât de sus, încât bucatele gătite dintr'insele au dispărut cu totul dela mesele claselor mai sărace.

Lucrările de primăvară s'au pornit pretutindenea. Folosim prilejul pentru a face băgători de seamă pe toți proprietarii de grădini și pe arândăși, să îngrijească de lucrarea teimeică a pământului lor. Să stărpească buruienile, iar în paturile unde până acum își aveau loc florile, să samene verdeturi fosilotoare, dacă e vorba, ca în earna viitoare să nu ducem mare lipsă chiar și în cele mai trebuincioase și în cele mai simple produse grădinariești.

S'au luat măsuri și pentru îngri-

jirea pomilor, cum s'a arătat, în amănunte, în n-rul trecut al ziarului nostru. Este de dorit, ca aceste măsuri să fie executate punctual, cu atât mai vărtos ca neglijențele ce se vor ivi, au să fie pedepsite cu asprimea reclamată de vremuri.

Sfârșitul rășboiului, după știrile zilnice răspândite în toată lumea, poate să nu fie tocmai așa de aproape, cum am dorit noi. Dușmanii noștri, încăpăținați și răi, nu se arată dispuși să lăpede armele. Și de aceea, armatele vijeștii ale puterilor centrale vor mai avea de lucru pe câmpurile de sânge și de jertfe.

Dar, soarta rășboiului, cum vedem acum după patru ani de svârcoire, nu se hotărășe numai pe fronturi, ci și pe pământurile arate, în grădinele lucrate, de unde risare hrana trebuincioasă și pentru oșaiși, și pentru cei de jertfe.

Cel ce își lucrează omeșteșe pământul și grădina, cel ce nu și-l lasă nesămănat nici un loc goi, este ostaș tot așa de harnic al rășboiului, ca ori care dintre eroii aliaților în foc și în tranșee.

Să nu rămână, — o repetăm cu stăruință, — nici o singură palmă de loc necultivat pe tot întinsul țării noastre.

Căci fără munca celor de acasă, zădărnice rămân optenile și sacrificiile celor duși la lupte, fie danși cât de neadormiți și de barbați.

Japonia și rășboiul. Din New-york se anunță ziarelor franceze: «O înaltă personalitate japoneză în Washington a declarat, că Japonia refuză orice participare la rășboi în Europa. Astel-de pian, având în vedere departările mari, nu se poate nici decum executa.

Autoritățile militare și România.

Ziarul Bukaresti Tagblatt comunică: În zilele din urmă s'a făcut la noi întrebarea din mai multe părți, că oare autoritățile militare ale statelor aliate au să părăsească țara îndată după încheierea păcii? Alături din loc autorizat, să oficie militare își vor urma lucrările atât în București, cât și în provincie, și după semnarea contractului de pace, Poporajunea românească va avea să de ascultare necondiționată, ca și până acum, dispozițiilor venite dela oficiile militare.

Cea mai bună politică

În seria vorbirilor foarte cuminte, rostite de bărbați frunțași maghiari, cari înțeleg curentul vremilor mari, — că drepturile popoarelor trebuie lărgite și nu restrânse, — am publicat în numărul trecut, câteva din părerile cu adănc înțeles, emise în aceste timpuri serioase, de primatete cardinal Ioan Csernoch, capul bisericii romano-catoalice din Ungaria.

Alături lor se potrivește să punem pasagiile ce ne interesează din cuvântarea ținută de contele Iuliu Andrassy într-una din ședințele comisiunii parlamentare pentru reforma dreptului electoral.

«Dreptul popoarelor de liberă dispunere de sineși, — zice contele Iuliu Andrassy, — este o teorie, care în Austria și Ungaria nu se poate aplica. Dar, de altă parte, nu trebuie să uităm, că lozina aceasta a scos și mai mult la iveală chestiunea naționalităților. În lumea întreagă se ridică glasuri, care cer emanciparea naționalităților «de sub tirania statelor». Realizarea principiului egalității de drept față de naționalități, este temelia Europei viitoare, a desvoltării

luminii de mână. În asemenea momente nu este iertat să reducem lărgirea de drepturi pentru motivul, că atâți și atâți nemaghiari ajung să aibă drept de vot. Nu există mod de gândire mai superficial, decât acela care zice să nu ne batem capul cu dușmanul, căci el tot dușman ne rămâne, orce am lucra acasă. Aceasta este greșit. Protestez împotriva afirmației, că naționalitățile Ungariei sânt prigonite. Dimpotrivă: Națiunea maghiară totdeauna a fost foarte dreaptă și toleranță față de naționalități (Aprobari); dar sa nu lasăm ca minciunile răspândite, — care în adevăr slăbesc capitalul moral și puterea națiunii maghiare în țările astăzi dușmane, dar mâine poate amice, — să se întărească tocmai în urma faptelor noastre prin aceea că revocăm sau schimbăm cu totul un proiect, după ce am aflat, că obțin drept de vot nemaghiari în număr mai mare, decât ne place nouă. Așa nu se pot câștiga astăzi simpatii (Aprobari); așa putem răni, dar nu întări, țara noastră. (Aprobari).

Dacă ar fi să aleg între linișțirea celor îngrijorați astăzi și între drepturile acelor despre cari e vorba, trebuie în situația de față să atribuie cea mai mare importanță faptului de a liniși masele acestea. (Exclamări: Naționalități!)

A zis contele Tisza, că proiectul acesta va omori națiunea maghiară. Astiel de lucru nu este permis să se zică. (Mișcare). Nimic nu primejduiește atât de mult puterea de viață a națiunii, ca asemenea pesimism. Eu am încredere, că ne stă în față un mare viitor... Iubim limba națională maghiară, dar prin aceea că o punem ca neapărată condiție de vot, n'am

FOIȘOARA

Insemnările unui învățător

— Orfanii... —

De Const. Iencica

(Urmare)

Nu departe de căsuța este poala pentru Joiana și cele două capre și coteșel pentru purcel, și dacă mai scotești și cel câțiva pruni și măru «domnesni» din fața casei, ai spus toată agonesala lui Florian. Nu este mult, dar totul este rodul muncii cinstei, adunat cu mult năcăz. În cubșorul lui este mai mult liniște, mai mult mulțumire decât în casele multor bogăți, ce stăpănesc mulțime de servitori.

Acest trziu simplu se tâlcuiește, că Florian niciodată n'a lăcomit la fecieră altaia, s'a mulțumit cu puținul său.

Încunjurat de cele două fetițe și de băiețaș, ședea într-o zi de sărbătoare pe pașiștea verde dela porții. Era o zi minunată. Părășiaul guraliv din fața se rostogolea molatce pe prundiș, murmurând veșnic acelaș cântec. Florian urmând jocul copilașilor, se gândea la copilaria lui... Firul amintirilor se rupe, căci un călăreț,

cu calul numai spume, ține drumul cel duce la casa primarului.

Oamenii adunați în pălcuri se întrebau, oare ce «porunca» va fi aducând această stafie. Primarul Mitruț, om îmbătrânit în cinste, cu mâna tremurând a desfăcut scrisoarea, — adușă în mod neobișnuit, — sigilată în mai multe locuri; dar abea a apucat să citească, și, par'că o coasă nevăzută i-a tăiat picioarele... Simțul datoriei însă li spunea, că nu este vreme de pierdut.

Vestea s'a răspândit ca fulgerul; tot sătcul din creerul munților era cuprins acum de fiorul chemării la arme.

Florian a primit vestea cu nepăsarea unui legionar roman.

Ca într-un caldescop însă își vede toată viața lui de om năcășit, viața lui de copil orfan, când din mila unuia sau altuia primea o bucată de pâine; viața lui de rob al muncii la Moș Gligor... și viața lui trăită împreună cu Anicuța. A răbdat, a dăncat, s'a luptat, și când să zică și o Monicea-ajută, când să înceapă și el să-și mai odihnească oasele trudite, iată porunca ce spune să lași tot-tot, și cu pieptul tău, cu jertfa vieții tale, să faci zid de apărare contra dușmanului, căruia ieri peate, îl ziceai «frate».

Florian și aici vrea să fie cel dintâi;

nu cunoaște căi pieziese. El, cu un petec de pământ, pe care-l poji măsura cu pașul, va apăra moșile bogate, moșile întinse.

La desparțire, pe curmăurea dealului, când și-a luat rămas bun dela nevastă și copilași, ultimii cuvânt i-a fost: «Anică, că copiii la școală!» și a dispărut apoi după deal, deodată cu soarele.

Soarele a doua zi s'a vit iarăși, Anicuța înzadar aștepta pe Florian. Traiul la amândoi de acum înainte le era împlinit din dor și jale, având ca tovarăș statornic: suferința și răbdarea de mucenic.

Câtă vreme Anicuța munea din rășputeri, ca să poată împlca cele patru guri, Florian, alături de alți tovarăș, luptă voinicește în ceața cea aleasă, în «legiunea Rusu».

Prin vânt și ploi, prin lapovișă și frig de cîlnțeanu dinții în gură, această voinică apărători ai ginei strămoșești, străbat colinele și dealurile, văile și munții mândrel Bucovine, ca să dea piept cu dușmanul, care voia să calce pământul său, să tulbure liniștea viotodului deli Putna.

Viteazul căpitan, al acestei nenfricate cete, apăreă în tot locul, unde era focul mai străjnic, unde primejdia era mai mare. «Feciorii!» îi iubeau, cu toată drago-

stea, cu care iubește românul, pe cel care suferă alături cu el, poartă greul ca și el. La fiecare biruință nouă, cei mari rămăneau înmărmuriți de istețimea acestor oameni simpli, acestor opincari.

Nu era seară că să nu se încheie cu o ispravă bună din partea «cetei».

Toată taina faptelor de nedescris o știa numai căpitanul, dar o înțelgeau și feciorii: Era vorba românească.

Când azeau feciorii porunca:

— Gata băieți?! — un fior de mândrie îi străbătea pe toștri.

— Trăiți, domnule Căpitan, gata! — raportă sergentul.

Dar în toată liniștea, când azeau comanda: Înainte, înainte, înainte! — atunci să fi fost lângă feciore copac cete un dușman, tot cu s'ar fi oprit aceșii pănăși ai codrilor.

Când li vedea cum se avântă la luptă, căl săr de iscoditori, gândul îi fugea la uriașii vovodului Mare și Sfânt. Era vorba săr de apere pământul, pentru care și-au vărsat sângele atâtea generații de strămoși.

Florian când trecă prin satele resfrinate sfios la poala pădurilor de brad și vedea părgina ce o-lăsa dușmanul, i se străngea inima de durere, căci el știa că trebuie să trudească omul, până să-și întoc-

dobândit încă garanția de patriotism. Mai mult mă tem de slovacul și românul, cari știu ungereste, și *neasmănat mai puțin mă tem de aceia, cari nu știu ungereste.*

Să ne aducem aminte de lucrurile petrecute în Rusia. Polonii, ucrainii și socialistii au fost excluși din dumă. Măsura aceasta a desvolat curentul antirusesc; iar socialdemocrații, deși n'aveau reprezentanți în dumă, au ajuns la putere. N'as putea să primesc răspunderea pentru sgduire. (Ludovic Hollé: Ar fi, drept vorbind, catastrofală).

Politica înțeleaptă, — continuă Andrássy, — va întâri ideea de stat ungar. Să nu scăpăm clipa priceinosă, când în mijlocul biruințelor putem împărtăși dreptate, dând drepturi. Avem trebuință de bună administrație, fără să o legăm de ideea staționarității. Lucrul cel mai principal, dela care atarnă viitorul nostru, este ca națiunea maghiară să-și desvolte valoarea culturală și spirituală, să încească, să învețe, și atunci sânt muncă, că vom sta, deși în împrejurări mai grele, dar în fața unui viitor mai strălucit, decât a fost trecutul.

Contele Andrássy, ca și primarele Csernoch, au indicat, în vorbiri lor, cele mai potrivite mijloace pentru a crește pe oameni în credința nedărită către stat.

Dacă staturile lor, pormite din înalte puncte de vedere, ar fi urmate, n'ar mai fi absolut trebuință de luarea măsurilor excepționale pe nici un teren.

Egalitate de drept, școle bune lăstate în grija bisericilor (chiar și în interesul desrăcinării statului), politică cinstită în chestiunea proprietății de imobile, justiție și administrație mai modernă, formează, pentru orice stăpânire și în orice vreme, politica cea mai reală și cea mai bună.

Ură și răsunarea sa rămâne și de aici încolo însușirile popoarelor lipsite de cultură și de lumina creștinismului.

Wilson răboinic

După un an. — Rolul Americii. — Germania. — Forța.

Împunându-se anul dela intrarea în război a Statelor Unite, în ziua când s'au deschis semănările la al treilea împrumut al libertății, președintele Wilson a ținut la Baltimore o cuvântare, în care a zis, că soarta lumii atarnă dela războiul actual.

Dacă pierdem acest război, rolul de mare națiune al Statelor Unite, precum și misiunea lor în lumea aceasta, a încetat, — a zis președintele și a continuat astfel:

Eu am expus ideile mele și școapurile Americii, fără nici o rezervă și fără să întrebunțez fraze cu două înțelesuri. Am somat dușmanii noștri, să spună și ei pe față, că ce vreau. Germanii au răspuns nu prin bărbații lor de stat, ci prin conducătorii lor militari, cari domnesc de fapt în Germania. Eu sânt gata și acum să vorbesc despre o pace dreaptă și onorabilă, și să tratez ori și când asupra unei păci dorite în sinceritate, când atât cei tari, cât și cei slabi ar fi cu dreptate considerați. Germania, după cele întâmplate în Rusia, a declarat iarăși, că numai puterea are să decida asupra păcii. Noi, americanii, nu putem dela la aceasta decât un singur răspuns, și acesta este: *forța*, forța până la extrem, forța fără măsură și fără hotare, forța victorioasă, care va restabili în drepturile lor legile lumii.

În felul acesta crede Wilson să aducă bunătațea păcii și fericirea în lumea veche și în lumea nouă.

Din sinoadele protopresbiterale

— Protopopiatul Bistriței —

În 6/19 Mărtisor a. c., sub președinția părintelui protopop *Gregoriu Pletoșu* s'a ținut în Bistrița ședința ordinară a sinoadului protopresbiteral ort. rom. al protopresbiteratului Bistrița.

A fost o frumoasă și impunătoare ședință, cercetată de toți membrii cari poartă la suflet înaintarea și binele bisericilor și școalelor noastre, o ședință conștientă cu multe lucruri deosebite serioase dovedeau că toți membrii își înțeleg chemarea și își împlinesc datorițele față de neam.

Harnicul ei preșident, părintele Pletoșu, pururi ținăr muncitor deschizând ședința constituind pe cel de față în cuvinte calde, constatănd că cu toate stările excepționale ale războiului, toate corporațiile noastre administrative, cât și organele esențiale din tract și-au împlinit conștiințele datoriei impuse de lege și regulament.

După alegerea notarului și a membrilor verificatori, președintele prezintă protocoalele despre alegerea noulor membri pe 3 ani. Sinoada le verifică unanim.

Apoi citește raportul anual pe 1917, o lucrare temeinică și valoroasă, care dovedește că alcătuirii său nu a cruțat nici vreme, nici ostenală, să ne dea oglinda fidelă a muncii săvârșite în protopresbiteratul său.

Raportul, ascultat și discutat cu interes și aprobare, cu mulțumirea la cunoștință și s'a aprobat.

Din acest raport voluminos, compus cu pricepere și competență, se vede că

religiozitatea la poporul nostru e multumitoare; moralitatea ca pretințdența însă nu prea e de lăudă. Și cele nu s'au încubat nici căci, căci s'a lucrat pentru înălțarea lor din germene.

Aferice administrative toate s'au rezolvit punctual. Vizitațiile canonice s'au făcut la timp și cu bune rezultate. Catechizările s'a făcut.

Referitor la raport a vorbit dl. *Vasile Pahone*, propunând ca P. V. Consistor să fie rugat ca în fața situației îngrijitoare și a stărilor ce se pregătesc bisericilor și școalelor noastre confesionale, să desvolte cea mai mare și întinsă energie, pentru apărarea drepturilor autonome ale bisericilor noastre. Această rugare s'au prezinte în scris, în forma unui memorandum cu a cărui redactare s'a încredințat pe lângă părintele protopresbiter: dnl Dr. Vasile Pahone, Dr. I. Lazar, Elisau Dan, Nicolae Șoneriță.

Cât privește stațificarea școalelor noastre confesionale din acest comitat, care

nu e luat între comitele mărgineșe ale zonei culturale, și cu toate acestea s'a pornit conserarea, — pentru a se curma, s'a ales din sinul sinoadului o deputațiune, care se intervină la comitele suprem al comitatului cu rugarea să mijlocească cu puterea sa și bunăvoința sa, să se pună capăt acestor lucruri.

Am mai vorbit în aceste chestii părintele protopresbiter, E. Dan și N. Șoneriu.

S'au celiți apoi rațiunile și bugetul care s'au aprobat și s'a dat absolut. S'au ales membrii în comitet și epitropia protopresbiterală pe 3 ani, preeminându-se cu puteri nouă.

Fiind ordinea de zi sărășită, președintele prezintă celor prezente pentru înțelegere arătat și punând la înina tuturor afericele bisericilor și școalelor noastre, a închin această frumoasă și înălțătoare ședință.

Cronicar.

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 8 April. (O.) Pe frontul de sudvest nu s'a întâmplat eveniment de seamă.

Budapesta, 9 April. (O.) În Judicării am zădărnicit o încercare de atac al italienilor.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 8 April (Marele cartier general). Frontul vestic: Pe linia de luptă dela războiul marilor Somme activitatea tactică s'a mărginit în lupte de turturi. Atacurile englezilor în pădurea Hangard și ale francezilor la Griveses s'au zădărnicit cu mari pierderi pentru danșii. Succesele noastre dobândite în 6 April pe malul sudic dela Oise, au constrâns dușmanul, ca în noaptea acelei zile să evazeze unele părți ale pozițiilor sale. Atacurile noastre au progresat ieri între Bichancourt și Barisis, și după ocuparea localității Pierremonte și Folembay am atacat dușmanul pe malul vestic al Alletței. Coloanele dușmane, care se retrăgeau dela Bichancourt de-a lungul Oisei le-am ținut sub foc din flancă și le-am pricinit grele pierderi. Trupele noastre, care înaintau la marginea pădurii Coucy peste Barisis, au ocupat cu asalt dealul ce se înalță la nordost de Folembay și au străbătut până la Vereuli. Numărul

prisonerilor a trecut peste două mii. Seara s'a redeșteptat focul la Verdun.

Capitanul baron Richthofen a secerat a 77 și 78-a biruință aeriană, sublocotenent Werfloff 23.

Nimic nou pe celelalte fronturi

Berlin, 9 April (Marele cartier general). Frontul vestic: În multe locuri ale liniei de luptă s'a desfășurat vite activitate artistică. Trupele generalilor Scholz și Vichura au atacat din nou dușmanul pe malul sudic al Oisei; au străbătut între Aise și Falenbray, dincolo de Allette, până la canalul Oise—Ainsle, în lupte locale au ocupat pădurea dăruț apărată, ce se întinde la răsărit de Guny; atacând dela nord și ost au urcat coloanele prăpăstioase ale dealului, care se înalță la răsărit de Coucy pe Chateau și cu asalt au cuprins pozițiile dușmane bine căldate. Au ocupat localitățile Chateau și Ladricourt. După luptă mult înverșunată, astăzi dimineață a căzut și Coucy pe Chateau, căldat cu un fort.

Dușmanii au pierdut în Martie, pe frontul vestic, în lupte aeriene, 23 baloane captiv și 340 aeroplane, între care 158 au căzut lângă liniile noastre, celelalte dincolo de pozițiile dușmane. Noi am pierdut în luptă 81 de aeroplane și 11 baloane captiv.

Pe celelalte fronturi nici o nouitate.

Ludendorff.

Albumul de război al reg. de inf. Nr. 50

Regimentul nr. 50 va publica în amintirea luptelor victorioase ale regimentului de casă din Gyalahérvár (Alba-Iulia) o lucrare grandioasă comemorativă. Munca redacțională s'a început.

Greдем că tuturor este cunoscut ce rol extraordinar a avut regimentul de infanterie nr. 50 în luptele îngrozitoare ale războiului universal

maului, care prin vitejia dreaptă voia să le răpească steagul.

Când li revin în minte momentele acestei înțeleștii și chipul «dușmanului», îngrozit de spaima morții, cu țeasta sdrobită, plin de sânge, începe să tremure, sudori reci simte pe țămpie, pe spate, peste tot . . . iar sângele par'că i se oprește în vine.

(Va urma)

De ce să cânt?

— De Ioan Berghiu —

De ce să cânt a inimii durere,
Să știe totuși lumea ce mă doare,
Când fiecare trist apăs de soare
M'apropie de o lungă mângâiere?

De ce să cânt viața oboșită

A anilor, ce stau acum să moară,
Că'n ochii lor acum se desfășoară
Povestea unei inimi părăsite?

De ce să cânt cântarea cea păgână,

Când nu mai știu de-ajung lasatul sării;
Și-apoi, de vine zina îngropării,
E' în lume o viață mai puțină?

mească o mică gospodărie, din care cum în furia războiului, cât ai bate în palme, nu s'ar alege nimic, iar stăpânii cari a luat drumul pribegiei când se vor întoarce abea vor mai cunoaște locul unde au fost alocurile lor.

Cu cât înainta mai mult prin pădurile bătrâne de molid, jalea li apăsa tot mai tare sufletul.

Dar ce nestatornică este firea omului! Din omul milos de adineori, văzând atâtă jaf, se făcea fiara ce doarește răsunare. Palma aceasta oarbă, creștea, creștea sălbatic, punând stăpânire pe toate fibrele trupului. Străngea din dinți, își mișca convulsiv gura, își încorda bărbatul, lovea puternic cu piciorul.

Firea blândă care judecă, adormea, se ascundea par'că dinaintea războinicului, căruia, înecul cu înecul și judecata i se dădea plânică.

Instinctul acesta care venea din necunoscut, puneă stăpânire pe el, li mână la lupta oarbă, le dădea curaj să înfrunte moartea, să-și bată joc de ea, deși știu că au primejdia în spate, poa plăd înrădăneala cu capul.

Înzadar, tot ce e nobil, ce e frumos, e prins în această vâltoare, și în ochii noștri totul pare străin, totul pare schimbant.

Altădată ce frumos sosea primăvara pe plaurile Bucoviniei. Natura întreagă trezită la viață, rădea, se bucura... Astăzi căntă părășitului e jalnic, spune doar povestea luptelor văzute; floricele sănt sfioase, nu-și mai ridică capul, căci n'are cine le culege; popoi dinointri stau triști, cici paserile nu mai ciripesu, nu-și mai dereg curburile părăsite; doar fașii mai plâng din ramuri, plâng de jalea voinicilor ce săngerează, a păstorilor idilici, ce alătădăz dela închida cântecul în fluer, ca să-ziăcă dulcea mândrel sub lună.

Prin pădurile tainice acum joacă ne-bunește moartea.

După câte un ospăț bogat, soldații osteniți își povestesc nepăsător isprăvile.

Florian nu mai ascultă ca altădată, ale grji li mistuiesc. Se gândește la bătaia din urmă, Doamne, ce-a fost, par'că se cutemura pământul. El a scâpă cu pielea neatință, dar sufletul li este sdrobit.

Vedenii, icone bizar, trec și ies prin creerul lui înferbântat. Mai ales încierarea din marginea pădurii, pentru steagul ajuns în primejdie, nu-i mai lăse din minte. Nu se gândește el la laudele cu care l-au în-cercat superiorii, când i-au atârnat pe piept crucea împăratului, nu, ci la moartea duș-

Orî unde astat regimentul, totdeauna a secerat recunoșterea și lauda comandantilor săi și a supremului comandant.

În amintirea tuturor acestor lupte, în amintirea faptelor eroice nemurmate ale oștenilor și feciorilor se publică *Albumul de război*.

Comandă premeșse redacțiunea *Albumului de Război* a Regimentului nr. 50 în Palanka, în Srbia (Ersztbaon des I. R. Nr. 40).

Prețul plătit înainte al ediției de lux e 40 c. al ediției pentru popor 30 coroane. Cu rambursă poștală 60, respective 50 coroane.

Observăm, că venitul curat din vânzarea acestei cărți e destinat pentru înmălțirea fondului văduvelor și al orfanilor regi-mentului nr. 50.

Invățăturile unui bun

și credincios Domnitor

— Neogoe Basarab cântărua fiul său Teodosie —

Pilda a aceluia Varlaam pentru privighetore

II

Acei împărați răi și muncitori cumpliti dintr'acea vreme erau săi petrecuți, și gonirea care era spre dânșii, și potoli, și stătura alii împărați în toată lumea.

Și, dacă luara acela împărații și se potrivira aceloră, își rănăru sufletele lor cătră dragostea lui Dumnezeu, și luau aminte și se chibzuira foarte bine și cum se cade, ca să-și ducă sufletele lor cu duminecă cu trupurile. Lăpădară toate puterile și cugetele cele spurcate ale trupurilor și ale sufletelor lor, și și le curățiră. Și acesta nu poate în înfrânc chip cuvântași să se facă, ca numai călucirea bine aminte și vedea chibzuirea porunc, și și credinți și lucrurilor celor bune, că nici de un folos nu este dacă vor umbra prin mijlocii grăjiilor lumesci.

Pentru aceia își aleseră altă viață și trăi străinat și schimbat, și părăsiră toate, precum zise Dumnezeu, părinți, feciori, rudenile, prietenii, bogățiile și hrana, și toate câte sânt în lume urând, se să-lășăriră în pustie, ca niște fiară săbătece, și locuiri prin munți, prin păduri, prin peșteri și prin scorburile pământului, cu niște cămăși și lipși și să se deapără de toate frumusețile și dulceașile și plăcămășile și s'au împărășii numai de niște obiele reate, slabe și proaste și de pușnea pâne.

Și cu acesteă cugetărdă toate lucruri, și, întâi, le chibzuira ca să nu cumva să se cunoască de viclenia vrășmașilor și din porniele îndemnărilor și căluciră se îndărădăchinea pofta și cugetele, și să se frăvut și le-au sădit cu toată răvna în inimile lor spre cele cereșii și dumnezeiești.

A doua, ca să-și supăie și și-și omoare poftele trupului cu patimi rele și cu nevoi, și să nu se scapete de slava celor ce s'au muncit pentru a răsară sângeții lor, și că, cât putură, se înfrățiră cu niște Cristos și se făcără părtași împărăției cei fără de sfârșii.

Într'aceș chip scotind ei toată viața și traiul lor, petrecură cu liniște și fără de turburări, ca unii locuiau fără de colubi, și răbdau căldura zărilor, și gerul ternii, și recea ploilor, și înăsașăca ca friga roasă a vânturilor, și alte nevoi și greutăți primăia de a lor bună voie; iar alții ședeau câte într'o colbă, și acolo făceau lucruri bune, și se indelectuiau de toate măgălerile și reposesul trupului, și mâncau în pace și liniște pușnea, și au legume și carne neferte și buruienți, și mugur de copaci, și viețuia viața grea și cu nevoie.

Și nu le era din destul numai atâtă cât se părăsiu de toate bucatele cele bune și cu dulceață, ci încă se nevoiau și cătră altele, cătră răbdare și cătră ajun, și guraș dîntr'o inimă curată, sau legume și carne neferte și buruienți, și din mugurii copacilor foarte câte pușnel, atât numai cât să-și fie viața.

Că unii ajunau toată săptămăna, iar Dumineca numai ce gustau câte ceva dintr'aceștea, iar alții din amiazăși în amiază, sau din seară în seară.

Într'aceș rugămintea le închipuira traul și vieții îngerești. Iar pizza și neguțaria și preocupă care era întru oameni, de totul tot o părăsiră și o lăsară, și cugetele și gândurile cele deșarte, și înșea-torile, și neburne nu-ni amăgiri. Și, când făcea căntări dintr'o inimă curată, și nu rugătu că le-au făcut ca ostenețea lor, și că putera lui Dumnezeu gânduia că s'au făcut, și toată voirea lor o pleacău înțelepții smereni.

Și nu socotiau să fie făcând niciun lucru desăvârșit, cât se osteneau de mult, ci încă tot să fie mai cu multa datorie întru aceștea n'au pleacă, și nu rugătu că le-au făcut ca ostenețea lor, și că putera lui Dumnezeu gânduia că s'au făcut, și toată voirea lor o pleacău înțelepții smereni.

Și, așa, într'aceș chip, era care de care întru smereni, întru și sănt, și deșartă și toată alte carele pofteșe oameni, nici cum nu se aflau într'înșii.

Ci pentru acesteă lăcuiu în pustii și volau să nu se arete dreptii oamenilor și să lea pătă de la dânsii, și să lea bine ca toate faptele și lucrurile ce se fac întru întru aceste n'au pleacă, și nu rugătu pentru pofhala din oameni, iar nu pentru poihala de la Dumnezeu.

Dreptă ceea, cine va face lucruri și ostenele pentru ca să-lăude oameni, acela îndoiși își va face și nevoie, că trupul și-și ostenește, iar plăta pentru acea n'are;

iar cei ce au pofții să fie slăviți de lauda Celui de sus, cătră a Lui slava s'au dus și slava oamenilor a lumii acesteia nu o au băgat în seamă.

Că unii au fugit și s'au depărtat de oameni, și, așa, deosebi, s'au ostent și s'au nevoit cu bune nevoițe, și tot în lucruri bune și-au cheitit toată viața lor, după aceste și au apropiat cătră Dumnezeu; iar alții mai aproape locuiau unul de altul, și numai Duminecele și sărătorile veniau la biserică, și se adunau de se precituiau dumnezeieștile. Iar, junghierii cei fără de sânge și sîntințioși trup și sânge al Domnului nostru Iușu Cristos, care este întru iertarea păcatelor celor cîndingă, și li se dă întru luminarea și iertarea păcatelor și știrișrea sufletelor și a trupurilor.

Și se întrebau unul cu altul de învățăturile dumnezeieștii cuvinte și de alte învățături care se cădeau, iar atătările și întărățările cele acoperite și ascunse le vediau, ca nu cumva să se prindă într'înșele cineva din cei ce nu vor și canele și atătările aceluia răsbol.

Deci iar se întorceau fectărețele dintr'înșii și făcășurie și colobire lor, și cu buanțății lor pornea că de-acum este vrednică de toată cinștea și duceașă în vasele inimilor lor, și făceau rodia foarte dulce, care era și se cădea a fi masa cea lăcuseă.

Iar alții lăcuseă de obște, și se adună mii și făcășurie să le fie mai mare și năstăvite, și si supți pornea că de-acum nu mai trăsesc niște viețuiesc lor, ci într'înșii locuiește și viețuiește Cristos, cărua urmează, lăsându-se și părăsindu-se de toate de altele.

Deci, într'aceș chip făcând, lăcuseă ca îngeri, cântând lui Dumnezeu cântări unite ca și cântări, și sănt mărturisitorii poșiașinții și patmi Lui, și la dânsii s'au umplut cuvântul Domnului, care a zis: «Unde sănt doi sau trei adunați în numele meu, acolo, în mijlocul lor, sănt și eu».

Știrile zilei

Lucrarea omagială a artieriei cătră Maestatea Sa Imperială și Regală apostolică. Maestatea Sa Imp. și Reg. Apostol. s'a îndurat prea grătos a permite, ca lucrarea, pianăntă de artieria Austro-Ungarie, să poarte numirea de **Lucrarea omagială cătră Maestatea Sa**. Primul exemplar la lucrări, ai cărei autor este inspectorul artieriei de cetate, consilierul lui F. Z. M. Aduber Ed. v. Benda, va fi prezent servaerului.

Informații etc. se dau la administrația lucrări omagiale în: **Viena, 3 Obere Bahngasse 22.**

Calatoria domnitorului. Se anunță din Mitberg, că monarhul în calatoria sa, lasoț de prim-ministrul Seider, în parje sudice ale Austriei, a sosit dea Sesano la Mitberg, de unde și-a urmat drumul în Istria apusănea.

Răsbolul o pofeșă lui Dumnezeu. În o vorbire publică în Germania, înștin, fostul cancelar german Michaelis a zis, că nu înșelăm, dacă săntem de credință, că pacea ne va aduce raporturi normale pentru a putea trăi. Lipsa ce o simțim în cursul răsbolului va dănuși și după răsbol. Nu numai preții măncărilor, ci și ai îmbrăcămintei și încălțămintei și vânzășă urcat. Binefaceră pacea le vom pierde, dacă nu ne pregătim pentru trebuințele ce se vor simți după răsbol. Trebuie să recunoaștem, zice Michaelis, că la provocarea răsbolului și nu purtam vină, chiar dacă politește nu săntem de vină. Ne-a ajuns nenorocirea răsbolului, înștin am început să ne închinăm **banului**, și Dumnezeu a venit să ne teracășă prin răsbol de a ne da cu totul materialismului.

Adunarea generală a Albinii. În 6 i. c. s'au înțea a 45-a adunare generală a **Albinii**, sub prezidenția p. C. Sale arhimandritului directorului seminarului **Dr. Zeschie R. Roșca**. Notar adunării au fost duii **Ioan Vățașan** și **Constantin Pop**, iar scrutătorii de alegere și verificării ai procesului verbal **duii Lazar Triteanu** și **Dr. Eugen Piso**.

La adunarea generală au luat parte 49 acționiari, reprezentând 642 acți, cu 795 de voturi.

Constituindu-se adunarea s'a călucă raportul direcției asupra anului de gestiune expirat. (Din acest raport am publicat părțile principale în nrul 32 al ziarului nostru).

Adunarea generală, ascultând și raportul comitetului de supraveghere, a discutat și aprobat planul și statul de desăcură care direcției și comitetului de supraveghere pentru gestiunea anului 1917.

Dividenda s'a fixat și de astă dată cu 12 coroane de acție.

Suma de 38,620 coroane, menită în scopuri culturale și de binefacere, s'a hotărât să se repartizeze în două grupuri făcute de direcție. (Vezi numărul anințit mai sus).

Regulamentul intern și Pragmatica de serviciu pentru funcționarii institutului s'au aprobat provizor pe un an.

Cu privire la modificarea statului fondului de pensie, direcțiunea va avea să prezinte adunării generale ordinară proximă un proiect de modificare.

În direcțiunea s'au ales, cu mandat pe 6 ani, duii **Dr. Ioan Mihai** și **Dr. Laurențiu Pop** din Abrud.

Ștefania Teculescu, fiica protopopului nostru Ioan Teculescu din Alba-Iulia, a fost înmormântată în floarea vieții sale, și a fost înmormântată în floarea vieții sale. Trinișem celor adănc îndurerăți condoleențele noastre. — Intristată familie a publicat următorul anunț funebrel:

Cuțopții de jală și durere vestim tuturor rudenilor și prietnilor, că iubita noastră fiică, soră și nepoată

Septimia Teculescu

a înțecat din viață Vineri în 23 Martie în primăvara vieții la vârsta 9½ a. m.

Înmormântarea i s'a făcut Iuliu în 26 Martie (vezi Aprilie a. l.) la 3 ore p. m. în cimiterul biserice de ortodoxe române din Alba-Iulia — oraș.

Alba-Iulia, 23 Martie v. 1918.

Pe plâng florile n'gradina și surorii în casă, Că de toate azi dintre ele, Palida noastră mireasă.

Iară eu pe re-la-și mută Privirea ad mioa plerab, Și suspin: — Așa petrecășă — Așa putea tot eu? schimb?!

Dormi în pace, iubita noastră!

Intristată familie.

Donațiune. *Proprietății magazinelor de modă «Brăder Simay» și «Lorenț Comersantul Emil Bologa», a darut 50 cor. pentru fondul Popa din Dumbrăva. Primească mărinimos donatorul sincerii mulțumiri. Dumnezeu să-l răspădatășă înștinbeșag. Tănărul din Dumbrăva.*

† George Teușan. Primim următoarele: Duminecă în 17 Martie a. c., cu sfîntului soarelui, a trecut la cele vieșne venerabil-păstor ai Agrului, tractul Turda, **George Teușan**, în etate de 78 de ani în al 35-lea și al proșei și de-lea al văduviei. Unul dintre cei mai harnici preții ai tractului, părintele Teușan a fost timp îndelungat membru în sinodul protopresbiterial și 30 de ani membru în congregația comitatensă.

Îl depășim fiul lui sufletiești, pe cari-l păstorașu și iubire 55 ani; 4 fiu, cari azi sănt răsuși și pot să trăieșă în mizerii și strănepoți. Fie-l țărana ușur și memoria binecuvântată! Preotul **George**.

Pănea noastră cea de toate zilele. Sub acest titlu scrie ziarul german din Sibiu **S. D.** 7, următoarea notă semnăntă cu numărul 21: «În poftea și a năta ceteră luminăreă, nici plăcereșă de a învinovăți pe alții ne îndeamnă să ne ocupăm iarăș cu feiul cum s'a distribuit în Martie făna pentru locuitorii Sibiu. Cvota era 7½ kg. de cap. Am primit din acesteă: până la 21 de februarie 1½ kg. de grău și 3 kg. făină de curcure și 18 am primit 2½ kg. făină de pâne și 1 kg. făină de curcure. Ni s'a dat, va să zică, în Martie 4 kg. (mai mult de jumătate din cvota) făină de curcure, și pe la sfârșitul lunii cantitatea coreșpunzătoare de făină de pâne. La neajunzătoare cu o jumătate de lună a trebuit să ne mulțumim numai cu făină de curcure, mai vine faptul, că făina de pâne, împărțită în 28 Martie este de o calitate, care primidrește amărășie. Se vesec tot felul de bănuși asupra adăoșilor străine mesțecate în făina acesteă. Unii sănt de păreă, că s'au pus într'înșă castane sîlbăstice; alții zic că i s'au mai adăoș țărășă, a m. d. În orce caz, nu putem admite, ca

pentru bani bunii să ni se dea marfă rea. Restul, despre care vorbă în numărul nostru dela 22 Martie, până astăzi nu l'am primit.

Învățământ economie. Ministrul de culțe și instrucțiune publică a hotărât, ca învățământul economic în școlae primare să se propună în mod mai intens, pentru a înfrăzni și înștinția economică a țării, prin sporirea producției. Secțiã de instrucțiune a pregătit un proiect, care are în vedere modificarea necesară a planului de învățământ.

Cartofi. Vineri, în 12 i. c., se distribuie cartofi la magistratul sibian pe masa locuitorilor orașului. Cvota este de 6½ kg. pentru familia de până la trei membri, și de 13 kg. pentru familia cu mai mult de 3 membri.

Foamele în Olanda. Cu ocaziunea unei preambulii regina Wilma a Olandei a fost întâmpinată de poporația din Amsterdam, mai ales femele și copii, cu cuvintele: «Până în Duminecă, lăsatului de țară, domnul Nicolae Rogea, cul. digameș, a adunat cu pălăria «Dumnezeu vede» suma de 22 cor., după la fondul Mitropoliului Vasile Mangra, pentru remunerarea cathedrelor, cari depun mai multă muncă întru creșterea religioasă a tineretului și necionilor și calicilor meseriașii. Pentru acest dar exprima șincere mulțumire tuturor dăruitorilor: **Vic. Todorășian**, președintele «Reuniunii sodalilor romani din Sibiu».

Mulțumiri. Primim următoarele: Poporul din **Berghia**, protopresbiterial de Ocna Șcheii, ni s'a propus să-și zidească biserica nouă în locul celui vechi de lemn. Poporul fiind sărac, ca de obicei pe Cămpie, și fiind abia de 50 familii, nu poate să o facă acesteă numai din puterile sale, ci trebuie să se adreseze și la ajutor străin. În acest scop am întreprins a înaintea de răsbol o colectă, care ni-a dat rezultat de 7500 coroane.

Suma acesteă a crescut în Dumineca de 17 Martie a. c. cu K 100, contribuiri dela sublocitorii soldați aflașii în treceere prin satul nostru.

Sublocotenentul Axente Judele 20 cor. steğariul Izidor Dora și soția dânsului 10 cor.; infanterișii Topp din Rășinari, Comșulea G. din Răușor, Boeriu N. din Belendorf cîte 10 cor.; Neagu L. din Proștea 5 cor.; Moraru I. din Saschiz 3 cor.; catedral Muntenilor din Saschiz 3 cor.; catedralul de lemn Harion 2 cor.; tot câte 2 coroane au contribuit următorii soldați: Panga G. din Turșiori, Toma I. din Toderișia, Alămonea Săntan și Ocna Sibiului, Pupăză G. Șcănțeu Moise, Teoclu I. din Șeșea mare, Manciuc Vasile din Cristian, Rogea G. din Luncoșul de Jos, Tocman I. din Rășinari, Ursu I. din Margănele, Cornea Loghin din Răușor, Bangala Ioan, Manciuc Gheorghe din Cristian. Sădeți 1 cororană au contribuit următorii soldați: Cornea Ambrozie din Ileni, Ciocan I. din Cristian, Brătia Virgil Ghidra din Tohan. — Fovăș. Ursu I. din Gheorgheni, Cornea Loghin din Răușor, Bangala Ioan, Manciuc Gheorghe din Cristian. Sădeți 1 cororană au contribuit următorii soldați: Cornea Ambrozie din Ileni, Ciocan I. din Cristian, Brătia Virgil Ghidra din Tohan.

Pentru priinos aduce mulțumitele poporului meu dreptcredincios și le zicem: «Ca zile merțeșii, dragii mei, și să veștii cu zile!»

Berghia, la 2 Aprilie 1918. — **Mihail Chibulean**, preot ort. rom.

Poșta redacției

Dni Z. V. M. în *Vorlea*. Omplăd înscrisele de adresă și adresă înștințiești, mașterii, sind. Dreptul de a ne plângre în lume; întrebarea este numai **fădu** cum ne plângem.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: **Leo Bauer**. C. în 11 April: **Nora** sau **Casa de păduși**, dramă în 3 acte de Enric Ibsen. Vineri, în 12 April: **Împărăria Iubrișii**, operetă de O. Strauss.

În pregătire: **Arhitectul Solnes**, dramă de Ibsen. Începutul la: 7½ ore seara.

Teatrul cinematografic **Apollo**. Strada Schevici. Director: **Ion Emil Toth**. C. în 11 April: **John** și **Vineri**, în 12 April: **Film senșual**, **Cabiria**, vizuale istorici din secolul al III. l. de Cr. Câte trei reprezentări în fiecare zi. Începutul la: 4½, 6½ și 8½ ore seara.

Szebenvármegye alispánjától.

2540/918 alisp. sz.

Arlejtési hirdetemény

Szebenvármegye székháza hivatalos helyiségeinek stb. fűtésére 1918/1919. évre szükséges 1144 azaz egyezerszáznyvennégy ürkömböcmér nem usztatott száraz kemény tűzfa egészben vagy részben való szállításának biztosítása céljából 1918. évi május hó 16-án (csütörtök) d. e. 10 órakor írásbeli ajánlattal egybekötött versenyjárgyaia fog tartatni.

Közlebbi adatok Szebenvármegye Hivatalos Lapjának 15-ik számában közzétett hirdeteményből, valamint a vérm. alispán hivatalnál felkeltett árlejtési feltételekből megudhatók.

Nagyszében, 1918 évi április hó 4-én.

alispán h.

(75) 1-1 Mihály, várm. II. főjegyző.

Nr. 304/1918

(69) 3-3

Concurs repejt.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Roşia, în protopresbiteratul Abrudului, se publică concurs nu cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cerurile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar reflecianții, cu observarea dispozițiilor regulamentare, să se prezinte în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Abrud, 12 Martie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petr Popoviciu, protopop.

Nr. 142/1918

(70) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în comuna Brădești (cl. III) se publică nu concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele, cu întregirea prescriasă dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cerurile de concurs se vor înainteza subsemnatului oficiu în termenul sus indicat, iar concurenții, pe lângă observarea prescrișelor regulamentare, se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare la biserică spre a cânta și predica, eventual celebra.

Alba-Iulia, 17 Martie 1918.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Teculescu, protopop.

Sămânță

napi pentru vite Se află de vânzare la

„INFRAȚIREA”,

centrala băncilor sătești sistem Raiffeisen. Sibiu—Nagyszében, Strada Brukenthal Nr. 17.

Nr. 144/1918

(72) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei Annas, (cl. III), devenită vacantă prin decedarea fostului paroh Ioan Prodroviciu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreună cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dotațiilor profeșiei.

Cerurile de concurs, instruite cu toate documentele necesare, se vor înainteza subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat mai sus, fiind îndosiași concurenții cu a prezenta, în sentorți 5-ului 33 din regulamentul parohial nr. 184 congr. din 1909, în vreo Duminică sau sărbătoare în biserică din Annas, spre a cânta sau predica și a face cunoștință cu poporul.

Săliște, în 10 Martie 1918.

Oficiul protopopesc ort. român din Săliște în întelegere cu comitetul parohial din Annas.

Dr. Ioan Lupas, protopop.

Cancelaria tehnică

Mihail Iltu, priminginer silvic Nagyszében-Sibiu, Str. Șaguna Nr. 8

Efectuește măsurări (orășe, domenii întregi, drumuri etc.) și compune planuri, proiecte este păduri și domenii întregi, primește (15) afaceri urbariale. 10-12

A apărut și se află de vânzare la Librăria: Arhidiecezană din Nagyszében—Sibiu:

Tipicul bisericii ortodoxe

Intocmit pentru trebuiele profeșilor români și ale elevilor seminarilor de

Aurel Popoviciu, duhovnic-econom seminarilor, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisul din 21/VI 1918. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu Nagyszében se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

Zacharia Boliu, fost asesor const. etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminicile de peste an. Cuvântări la praznicele și sărbătorile

Tomul II: de peste an, precum și la casuale bisericești. Cuvântări bisericești la înamornări, parastase și alte festivități funebrele.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înamornări, parastase și alte festivități funebrele. Adăua de texturi biblice pentru cuvântări funebrele.

Cuvântări funebrele și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postat recomandat 60 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, din Sibiu-Nagyszében.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

„Biblioteca Șaguna” Redactată de Dr. I. Lupas, Săliște.

Nr. 16-36.

Mângâiați poporul!

Cuvântări bisericești de

Dr. Ioan Lupas

și alți profeți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszében.

Prețul unui exemplar: Broșat Cor. 250, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească. Trei predici

de Abatele Metodiu Zavora.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto. Se vinde pentru scopuri culturale-filanropice.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu Nagyszében se află de vânzare:

Casa dela Jerihon

omiliile și cuvântări bisericești de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

A aparut: în editura Comisiunii administrative a tipografil arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr-or. ort. româra

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfințel Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluete-mă Dumnezeu!” etc.; Simvolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Iliem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mântuire; rugăciunile înainte de împărtășire cu a comunicării ale marohi Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu a comunicării; rugăciunile de seara și rugăciunea cinșeliei cruci.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 60 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar. Revizătorilor li se dă rabat 30%.

A aparut în editura Comisiunii administrative a tipografil arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfințel Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluete-mă Dumnezeu!”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciunea de seara; rugăciune către Dumnezeu Fiul; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfințel crucii rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciunea la nenorociri și alte neaozuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în coloare roșie și vâlnă cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preșilor, profesorii și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corectă și numai pentru trebuiele sufletului ale oricărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru calogaii din reșchi, alături după cuprins, cât și după format și exterior.

A aparut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

E. Hodoș.

Prețul 250 cor. + porto 20 bani.

A aparut

în editura comisiunii administrative a tipografil arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Frestălnătatului împărat și rege Francisc Iosif I, sub îndrumirea și binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Ioan Meșianu, arhi-episcop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religioana gr-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucii pentru merite, membru în casa magnaților etc.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copeli și ornament arhic, la mijloc cu sfința cruce, cu 20 cor. scumpind-se pielea, legată în plază neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revizătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate prima, și hârtie fină și trainică.

Vite de vie nobilitate

Vite de vie americane, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează firma solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantațiune de pe Târnave pentru nobilitarea vitei. (Köszelthaz Erste Rebenveredelungsanlage)

9-10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaș, în Ardeal.